

EXPERIMENTUM III.

Rufficus, 32. annorum, a tenera ætate diris convulsionibus, & vera epilepsia omni tertia quartave septimana adeo vehementer afficiebatur, ut post quemlibet paroxysmum manserit debilis, mentisque suæ impos, & demens per plures dies.

Corripiebatur is febre acuta, putrida, unde ferebatur ad nostrum nosocomium.

Postquam per dies quatuordecim in nosocomio fuit, cœpit convalescere.

Finita tertia septimana, dum ex nosocomio voluit discedere, invasit eum convulsio & vehemens epilepsiae paroxysmus, qui per integras tres horas duravit.

Fi-

Finito paroxyfmo deliravit absque febre, & vires habuit penitus prostratas.

Propinavi ei tunc emulfum sequens:

℞. Camphoræ gr. xv.

Sem. Melon.

Amygd. Dulc. aa. unc. jβ.

F. C. Decoct. hord. Emuls.

Colaturæ Lib. ij. adde.

Syrup. Diacod.

—Menth. aa. unc. j.

M. S. fumat æger omni bihorio duo cochlearia.

Spatio viginti quatuor horarum augebantur vires, æger se ipsum in lecto erexit, nec manibus amplius tremuit, verum delirium non cessavit.

Tertio die vorax erat, & vi aliis ægris voluit cibos arripere, & oblata avidissime deglutivit.

Delirio per vices accessit furor.

Quarto die incepti dare mane unam pilulam (grani unius) de extracto Stramonii, vesperi eandem dosin iteravi.

Nox *pacata fuit.*

Die quinto nullus advertebatur furor, attamen erat adhucdum mens penitus alienata, nec ullum aptum responsum dedit æger.

Interim obediens fuit in omnibus, nec ea, quæ ei offerebantur, adeo avide deglutivit; nec facies amplius adeo torva erat.

Sexto die eadem Dosi continuavi, & symptomata erant quoque eadem.

Idem observabatur die septimo.

Nec quidquam mutatum fuit octavo die.

Nono die dedi ter pilulam unam grani unius.

Hoc

Hoc die erat æger valde pacatus, & per plures horas post meridiem dormivit.

Mens erat adhucdum turbata; attamen noctes *omnes optimo, & profundo somno tranfigebantur.*

Decimo die sæpius apte respondit, & famem conquestus est.

Undecimo die ambulabat per cubile, & aliis ægris loquebatur, dum vero aliquamdiu loqui continuavit, turbabatur iterum, & inepta protulit; paulo post autem ipse agnovit, quod erraverit, unde se correxit, & bona ratione ad priora rediit.

Duodecimo die fere nihil sinistri observatum est.

Decimo tertio die optime se habuit, dixitque, se nunquam caput adeo libe-

rum, & mentem ita serenam habuisse, seque fere toto vitæ tempore languisse, nunc omnia mutata esse, omnia vigere, & esse agilia.

Retinui eum in Nosocomio, ut viderem: an paroxysmus debito tempore rediret.

Interea quotidie dedi ei pilulas tres, & victum sanorum.

Alvum deposuit quotidie naturalem, urinam autem misit copiosam, pallidam.

Omnes functiones erant liberæ, sanæ, robur erat integrum, & muscoli omnes torosi.

Sub initium quartæ septimanæ eum subito præter omnem opinionem invasit paroxysmus epilepticus.

Is autem levis fuit, nec ultra horæ quadrantem duravit.

Nec

Nec æger inde vires amisit, nec mens ei emota est.

Lætabar propterea, fecique, ut æger easdem pilulas in eadem dosi continueret.

Post paucos dies dum optime se haberet, rogavit, darem ei bonam harum pilularum portionem, ut iis domi suæ posset uti, promittens, se ilico rediturum ad me, si vel minimum malum adverteret.

Verum ab eo tempore eum non amplius vidi.

Cum bonum ex his pilulis effectum habuerit, credo, quod nosocomium iterum accessisset, si eum denuo morbus prehensisset.